

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 04 0 U 012708 25 Uvp 5
Sarajevo, 13.03.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Ajanović-Selimović Amele i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja N. S. iz V., ul...., zastupanog po punomoćniku Poropat Seniji, advokatu iz Vogošće, ul. Tome Mendeša broj 2, protiv akta broj: 07-27-2-195/24 od 29.03.2024. godine, tuženog Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, u upravnoj stvari deeksprijacije, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Zenici, broj: 04 0 U 012708 24 U 7 od 18.12.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 13.03.2025. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka nastalih povodom sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Zenici, broj: 04 0 U 012708 24 U 7 od 18.12.2024. godine, odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja N.S. podnesena protiv osporenog rješenja tuženog organa, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena kao neosnovana njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja Službe za urbanizam, imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Grada Visoko, broj: 06/5-31-1-1/04 od 15.12.2023. godine. Tim prvostepenim rješenjem, tačkom 1, je poništeno pravosnažno rješenje o eksproprijaciji, broj: 06/5-473-3-3/97 od 10.07.1997. godine (kojim je od vlasnika N.S. i M.D. eksproporisana nekretnina po starom premjeru k.č.br. 4/505 k.o..., stambena zgrada 51m², dvorište 111m² i pomoćna zgrada 17m² u korist korisnika eksproprijacije „Velepromet“ Holding dd u mješovitoj sredini p.o. Visoko DP Sebilj d.o.o, a što odgovara parceli po novom premjeru k.č.br. broj 3418 k.o. ...sada upisana kao dvorište 179 m² sa trajnim pravom korištenja zemljišta u korist SP Velepromet Visoko d.o.o. Sebilj, kao pravnog sljednika korisnika eksproprijacije), tačkom 2, utvrđeno da korisnik eksproprijacije nije u potpunosti izmirio obaveze prema ranijim vlasnicima iz sporazuma o određivanju naknade za eksproporisane nekretnine zaključenog dana 07.11.1997. godine i da shodno članu 35. Zakona o eksproprijaciji Federacije BiH raniji vlasnici i korisnik eksproprijacije imovinske odnose mogu sporazumno riješiti, a u slučaju spora imovinsko-pravne odnose raspraviti će nadležni sud po tužbi bilo koje stranke u postupku, tačkom 3 riješeno da će sa danom pravosnažnosti rješenja biti izvršen upis prava i nosioca prava na nekretnini koja je bila eksproporisana rješenjem iz tačke 1. dispozitiva, da će se brisati i

uspostaviti zemljišnoknjižno stanje koje je prethodilo eksproprijaciji, da će se brisanje i uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja izvršiti na zahtjev bilo koje stranke u ovom postupku, tačkom 4. da su stranke dužne u roku od 15 dana od pravosnažnosti rješenja predati u posjed nekretnine iz tačke 1, osim ako se drugačije ne sporazumiju, te tačkom 5. da će se o troškovima postupka odlučiti posebnim zaključkom.

Protiv pobijane presude prvostepenog suda tužitelj je, putem punomoćnika, podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede Zakona o upravnom postupku, Zakona o upravnim sporovima, Zakona stvarnim pravima, Zakona o obligacionim odnosima, Zakona o parničnom postupku, Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, te ne postupanja po odlukama Ustavnog suda BiH donesenih po izjavljenim apelacijama. Ističe da prvostepeni sud nije odlučio o zahtjevu iz tužbe za poništenje prvostepenog rješenja od 15.12.2023. godine, kao ni o zahtjevu da mu se vrate ekspropisane nekretnine u stanju u kakvom su bile u vrijeme eksproprijacije, tj. da se sagrade kuća i pomoćni objekat i isknjiže upisani i upišu tužitelj i njegova sestra kao suvlasnici predmetnih nekretnina, kao i da mu se naknadi izgubljena dobit i troškovi postupka. Pored toga navodi da organi uprave, a i prvostepeni sud nisu riješili u cijelosti njegove zahtjeve već su ga uputili na vođenje parničnog postupka za što nisu ovlašteni, da je prvostepeni sud u ovoj stvari donio više presuda kojima je predmet vraćan prvostepenom organu na ponovno rješavanje kršeći član 58. Zakona o upravnim sporovima, da nije odgovoreno na tužbene navode u pogledu ponovne izgradnje kuću i pomoćnog objekta već je predmet riješen nezakonitom presudom, te da je korisnik eksproprijacije prezadužen, nema otvoren račun te se od istog ne može naplatiti. Predlaže da ovaj sud iz navedenih razloga zahtjev uvaži, te pobijanu presudu ukine ili preinači i u cijelosti usvoji zahtjev iz tužbe od 14.05.2024. godine, uz naknadu troškova sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje u iznosu od 1.400,00 KM.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi organ je u cijelosti ostao pri razlozima izloženim u obrazloženju osporenog rješenja.

Zainteresovana lica „Sebilj“ d.d. Visoko i Grad Visoko u svojim odgovorima na zahtjev za vanredno preispitivanje su predložili da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Odgovori na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke su dostavljeni tužitelju, koji se na iste očitovao podnescima od 12.03.2025. godine.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta proizilazi da je u ovoj upravnoj stvari deeksproprijacije vođeno više upravnih postupaka i upravnih sporova i da je prvostepeni organ, postupajući u izvršenju ranijeg rješenja tuženog od 30.11.2023. godine, prvostepenim rješenjem od 15.12.2023. godine, uvažio zahtjev tužitelja za deeksproprijaciju nekretnina, poništio pravosnažno rješenje o eksproprijaciji nekretnine broj: 06/05-473-3-3/97 od 10.07.1997. godine i riješio na način opisan u dispozitivu tog rješenja, da je tuženi organ osporenim rješenjem od 29.03.2024. godine odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv prvostepenog rješenja, ocjenivši ga kao pravilno i na zakonu zasnovano, te da je postupajući po tužbi tužitelja podnesenoj protiv osporenog rješenja, prvostepeni sud pobijanom presudom

od 18.12.2024. godine tužbu tužitelja odbio, ocijenivši da su nadležni organi na pravilan i zakonit način riješili ovu upravnu stvar, te da je u postupku prije donošenja prvostepenog rješenja činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno, uz pravilnu primjenu Zakona o eksproprijaciji.

Nadalje, iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud održao usmene javne rasprave na dane 10.09.2024. godine, 10.10.2024. godine i 14.11.2024. godine, da je saslušao suvlasnicu ekspropriisanih nekretnina M.D., sestru tužitelja koja je saglasna sa postupkom deeksproprijacije i bratovim tužbenim zahtjevom da se ponovno izgradi stambeni objekat i pomoćna zgrada, a u protivnom da se izvrši pravična naknada u novcu, da su upravni organi u svemu postupili u skladu sa obavezujućim uputama i pravnim shvatanjima iz presude Kantonalnog suda Zenica broj: 04 0 U 012708 23 U 5 od 02.11.2023. godine, odnosno da je prvostepeni organ postupio po uputama iz rješenja tuženog organa broj: 07-27-2-2377/22 od 30.11.2023. godine, da je prvostepeni organ pravilno poništio pravosnažno rješenje o eksproprijaciji kojim su od tužitelja i njegove sestre ekspropriisane stambena zgrada površine 51m², dvorište površine 111m² i pomoćna zgrada površine 17m² u korist korisnika eksproprijacije Velepromet Holding preduzeće d.d. u mješovitoj svojini sa p.o. Visoko – d.p. Sebilj d.o.o, sada upisane kao dvorište 179 m² sa trajnim pravom korištenja zemljišta u korist S.P. „Velepromet“ Visoko d.o.o. Sebilj kao pravnog sljednika korisnika eksproprijacije, da je pravilno riješio da će se sa danom pravosnažnosti prvostepenog rješenja brisati izvršeni upis prava i nosioca prava na nekretnini koja je bila ekspropriisana i da će se uspostaviti zemljišnoknjižno stanje koje je prethodilo eksproprijaciji, što će izvršiti nadležni organ na zahtjev ili tužitelja ili korisnika eksproprijacije, te pravilno utvrdio da su u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti rješenja stranke dužne predati u posjed ekspropriisane nekretnine ako se drugačije ne sporazumiju.

Naime, prvostepeni sud nalazi da je prvostepeni organ usvojio zahtjev tužitelja za deeksproprijaciju predmetnih nekretnina, te da je pravilno poništio rješenje o eksproprijaciji i utvrdio obaveze korisnika eksproprijacije i tužitelja i uspostavu zemljišnoknjižnog stanje koje je prethodilo postupku eksproprijacije (na osnovu nalaza vještaka geometra sa skicom lica mjesta od 15.06.2020. godine sa izvršenom identifikacijom predmetnih nekretnina, nalaza građevinskog vještačenja Univerziteta u Mostaru- građevinski fakultet sa institutom broj: 120-2-2-03/20 od 30.07.2020. godine i uvida u zemljišnoknjižnu evidenciju) obzirom da ekspropriisano zemljište nije privedeno konačnoj namjeni (ekspropriisano u svrhu izgradnje zanatskog centra Sebilj 2 koji većim dijelom nije izgrađen, jer je izgrađen samo blok A od predviđenih blokova A, B, C, D. i E) i da su stoga ispunjeni uslovi za deeksproprijaciju iz člana 34. Zakona o eksproprijaciji Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 70/07, 36/10 i 25/12), te da je ekspropriisana nekretnina upisana u zk.ul.br. 2696 kao dvorište površine 179 m² sa trajnim pravom korištenja zemljišta sa dijelom 1/1 u korist SP Velepromet Visoko d.o.o. Sebilj i pravom raspolaganja Općine Visoko, pa da su pravilno i Grad Visoko i korisnik eksproprijacije (stranke) dužni da ekspropriisane nekretnine predaju u posjed ranijim vlasnicima i da će se uspostaviti ranije zemljišnoknjižno stanje u korist tužitelja i njegove sestre.

Pored toga, prvostepeni sud nalazi da je prvostepeni organ pravilno postupio kada je utvrdio da korisnik eksproprijacije nije u potpunosti izmirio obaveze prema tužitelju i njegovoj sestri prema sporazumu o određivanju naknade za ekspropriisane nekretnine zaključenog dana 07.11.1997. godine i stoga pravilno shodno odredbi člana 35. stav 3. Zakona o eksproprijaciji stranke uputio da imovinske odnose prvenstveno riješe sporazumno, a u suprotnom će se isti raspraviti pred nadležnim sudom po tužbi bilo koje stranke u

postupku. Ovo stoga što je korisnik eksproprijacije nakon ulaska u posjed nekretnina porušio stambeni objekat zajedno sa pomoćnom zgradom i što je tužitelj shodno citiranom sporazumu od korisnika eksproprijacije dobio u posjed i vlasništvo dvosoban stan u Visokom u naselju Luke, objekat A Lamela 2, II sprat stan broj 11 površine 52,80 m², a sporazumom je predviđen i poslovni prostor nakon izgradnje u fazi B objekat B1 površine 21,20 m², pa kako je potrebno riješiti pitanje ranijih objekata i kako je tužitelj tražio da se shodno citiranom sporazumu odredi i naknada za izgubljenu dobit zbog nemogućnosti korištenja pomoćne zgrade u kojoj se obavljala registrovana djelatnost, to se očigledno radi o spornim imovinskim odnosima (tužitelj a i korisnik eksproprijacije imaju svoja potraživanja koja nisu izmirena), to su po ocjeni prvostepenog suda pravilno i tužitelj a i korisnik eksproprijacije upućeni da imovinske odnose rješavaju pred nadležnim sudom. Ovo je potkrijepljeno tužbama tužitelja protiv korisnika eksproprijacije kojim je pokrenut parnični postupak radi naknade štete, da je Općinski sud u Visokom donio više odluka (navedene u obrazloženju pobijane presude) kojim je obavezan korisnik eksproprijacije da tužitelju isplati odgovarajuće iznose na ime naknade štete, odnosno izgubljene dobiti zbog nekorištenja poslovnog prostora i tkalačkog razboja, te da su korisnik eksproprijacije i tužitelj zaključili i poravnanje pred Općinskim sudom u Visokom od 28.11.2002. godine zbog potrživanja po osnovu izgubljene dobiti (sud detaljno opisao uplate i dugovanje po tom poravnanju), što potvrđuje da i postupanje tužitelja ukazuje na pravilan zaključak da se imovinski odnosi mogu riješiti ili sporazumom ili pred nadležnim sudom po tužbi. Pri tome prvostepeni sud nalazi pravilnom i odluku nadležnih organa da će se o troškovima postupka odlučiti posebnom odlukom, a kako je to i propisano odredbom člana 115. stav 4. Zakona o upravnom postupku.

Obzirom na naprijed navedeno prvostepeni sud je ocijenio da je prvostepeno rješenje pravilno i na zakonu zasnovano, da je prvostepeni organ vodio računa o uputama i pravnim shvatanjima iz ranije presude prvostepenog suda i da je postupao u skladu sa uputama tuženog organa iz rješenja od 30.11.2023. godine, kao i da je postupio u skladu sa odlukama Ustavnog suda BIH i da je konačno riješio ovu upravnu stvar, kao što je i tuženi organ donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje kojim žalbu tužitelja izjavljenu protiv prvostepenog rješenja odbija, pravilno nalazeći da ista nije osnovana, radi čega je po ocjeni prvostepenog suda tužbu tužitelja valjalo kao neosnovanu odbiti. Pri tome prvostepeni sud obzirom na tužbene navode nalazi da tužitelj osporava odluke nadležnih organa u pogledu rješavanja imovinskih odnosa korisnika eksproprijacije i tužitelja i da predlaže u tom pogledu donošenje odluke suda u sporu pune jurisdikcije, te da su po ocjeni prvostepenog suda takvi navodi u cijelosti neosnovani, obzirom da je prvostepeni organ u cijelosti odlučio o zahtjevu tužitelja kako u dijelu poništavanja rješenja o eksproprijaciji tako i o predaji u posjed i vlasništvo predmetnih nekretnina tužitelju i njegovoj sestri, te o promjeni upisanog posjedovnog i vlasničkog stanja u korist tužitelja i njegove sestre, kao i u pogledu razrješenja imovinskih odnosa (korisnika eksproprijacije i tužitelja pravilno uputio na odredbu člana 35. stav 3. Zakona o eksproprijaciji) i troškova upravnog postupka. Stoga je odlučeno kao u izreci pobijane presude u skladu sa odredbom člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, pri čemu je tužitelj shodno odredbi člana 12. stav 1. Zakona o sudskim taksama Ze-do kantona („Službene novine ZDK“, broj: 1/16) oslobođen obaveze plaćanja takse na tužbu i presudu, a u pogledu odluke o troškovima proisteklim vođenjem ranijih upravnih sporova pred Kantonalnim sudom u Zenici i Vrhovnim sudom Federacije BIH riješeno da će sud odluku o istima donijeti donošenjem dopunskog rješenja nakon što prvostepeni organ svojim zaključkom odluči o troškovima upravnog postupka (o čemu će tužitelj blagovremeno obavijesti prvostepeni sud).

Ovakav zaključak prvostepenog suda je pravilan i na zakonu zasnovan, pa se zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke ukazuje neosnovanim.

Naime, članom 34. stav 1. Zakona o eksproprijaciji Federacije BiH ("Službene novine Federacije BiH ", br. 70/07, 36/10, 25/12 i 34/16) propisano je da će se na zahtjev ranijeg vlasnika eksproporisane nekretnine pravomoćno rješenje o eksproprijaciji poništiti ako korisnik eksproprijacije u roku od tri godine od pravomoćnosti tog rješenja nije izvršio, prema prirodi objekta, znatnije radove na tom objektu.

Kako prema podacima iz spisa predmeta jasno proizilazi da korisnik eksproprijacije nakon proteka roka od tri godine od pravomoćnosti rješenja o eksproprijaciji nije izvršio znatnije radove na izgradnji objekata zbog kojih je predmetno zemljište bilo eksproporisano, to su u konkretnom slučaju bili ispunjeni uslovi propisani citiranom zakonskom odredbom za poništenje rješenja o eksproprijaciji, a što nije ni bilo sporno u provedenom postupku.

Nadalje, kako se u predmetnoj upravnoj stvari rješavalo o poništenju pravosnažnog rješenja o eksproprijaciji, to se u skladu sa članom 35. stav 3. Zakona o eksproprijaciji Federacije BiH u predmetnoj upravnoj stvari nije moglo rješavati ni o povraćaju deeksproporisane nekretnine vlasniku (ponovne izgradnje objekata koji su porušeni eksproprijacijom) niti o povraćaju naknade korisniku eksproprijacije (stana datog umjesto naknade) i izgubljenoj dobiti tužitelja, obzirom da imovinske odnose između korisnika eksproprijacije i vlasnika nekretnina u slučaju spora, a što je i bio slučaj u predmetnom postupku, rješava nadležni redovni sud. Kako citirani zakon nije propisao da se pred upravnim organom vodi postupak u cilju sporazumnog razrješenja imovinsko-pravnih odnosa u slučaju deeksproprijacije, to je strankama ostavljena mogućnost da to pitanje međusobno sporazumno regulišu, a ako to ne uspiju, sporne imovinske odnose će po tužbi bilo koje stranke raspraviti nadležni redovni sud, a kako su to u svojim odlukama pravilno ocijenili i nadležni organi, a i prvostepeni sud.

Obzirom na ostale navode zahtjeva za vanredno preispitivanje, koji su uglavnom isticani i u podnesenoj tužbi (da nije riješen u cijelosti njegov zahtjev, da je prvostepeni sud donio više presuda kojima je predmet vraćan prvostepenom organu na ponovno rješavanje kršeći član 58. Zakona o upravnim sporovima, da nije odgovoreno na tužbene navode u pogledu ponovne izgradnje kuću i pomoćnog objekta i da nije riješeno o troškovima postupka), na iste je već pravilno odgovoreno u pobijanoj presudi, a date razloge kao svoje prihvata i ovaj sud. Pri tome se ukazuje da je prvostepeni organ, suprotno prigovorima tužitelja, pravilno utvrdio obavezu brisanja novog i uspostavu ranijeg zemljišno-knjižnog stanja i dužnost predaje u posjed eksproporisane nekretnine, osim drugačijeg sporazuma, pa u situaciji kada između tužitelja i korisnika eksproprijacije očigledno postoji spor u pogledu razrješenja imovinsko-pravnih odnosa nastalih deeksproprijacijom, to su pravilno upućeni da ih rasprave u redovnom sudskom postupku u skladu sa ovlaštenjem iz člana 35. stav 3. Zakona o eksproprijaciji Federacije BiH.

Kako se ne može zaključiti da se u konkretnoj stvari radilo o bilo kakvoj povredi zakona ili prava zaštićenih Ustavom BiH i Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, a kako to neosnovano u zahtjevu ističe tužitelj, to je ovaj Sud i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Pored toga, u skladu s odredbom člana 396. stav 3. Zakona o parničnom postupku, u vezi s članom 397. stav 1. tog zakona i članom 55. Zakona o upravnim sporovima, odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova na ime sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje, jer tužitelj nije uspio sa podnesenim zahtjevom.

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Jahjaefendić Jasmin, s.r.